

NOTAT

Finanstilsynet

6. april 2017

IFLA

J.nr. 62724-0027

/lej

Konsekvenser ved likviditetspejlemærket

1. Konsekvens af indførelsen af likviditetspejlemærket

Finanstilsynet har indsamlet data i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til ændring af tilsynsdiamanten for pengeinstitutter. De indsamlede data gør det muligt at estimere pejlemærket for alle pengeinstitutter pr. 30. juni 2016. Dataene indeholder oplysninger om kontraktuelt fastsatte ud- og indgående pengestrømme i månedlige tidsintervaller fra ultimo 2. kvartal 2016 og 12 måneder frem.

På baggrund af disse indberetninger har Finanstilsynet estimeret, hvor længe pengeinstitutter kan modstå stress i det foreslåede stressscenarie i likviditetspejlemærket. Dette er gjort ved at kombinere de indsendte forfaldsprofiler fra pengeinstitutterne med de stressantagelser, som er opstillet for pejlemærket, jf. bilag 1.

Beregningerne viser, at alle 78 pengeinstitutter pr. 30 juni 2016 kunne modstå stress i mere end tre måneder. Det betyder, at alle pengeinstitutter ville have levet op til det foreslåede likviditetspejlemærke. Tre institutter kunne modstå stress i mere end tre måneder, men under et år.

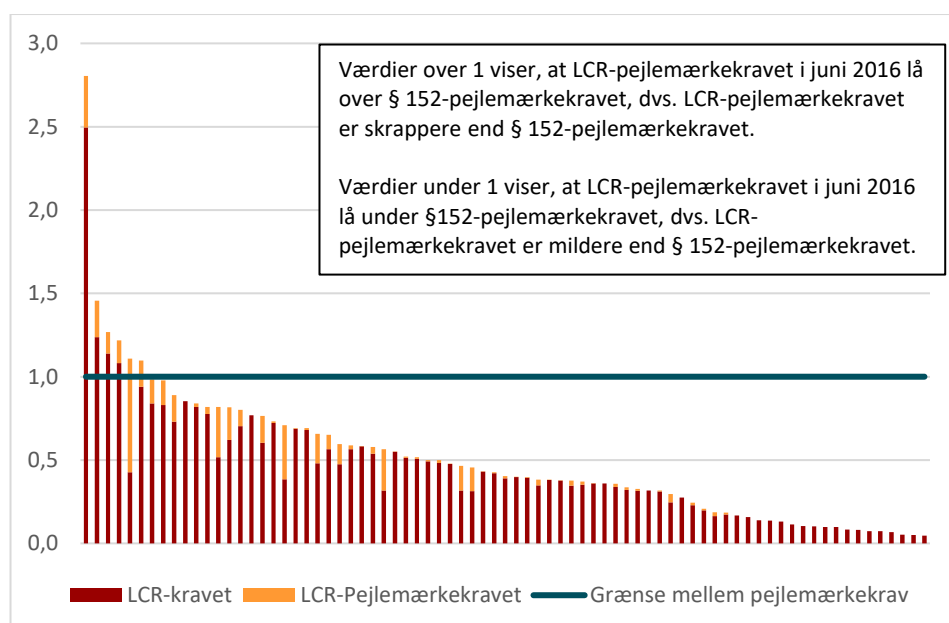
Der kan være forskellige årsager til, at et pengeinstitut kun kan modstå stress i kortere tid. For nogle pengeinstitutter vil forskellige former for kontraktuelle forfald af markedsbaseret finansiering påvirke pejlemærkeniveauet, mens det for andre pengeinstitutter vil være store koncentrationer af aftaleindlån.

LCR-pejlemærket udgør for langt de fleste pengeinstitutter et mindre krav til størrelsen af beholdningen af likvide aktiver end § 152-pejlemærket. Figur 1 viser størrelsen af LCR-kravet og LCR-pejlemærkekravet i forhold til § 152-pejlemærkekravet pr. 30. juni 2016. Det røde område i søjlerne viser hvor stort selve LCR-kravet er i forhold til § 152-pejlemærket. Det gule område i søjlerne viser det ekstra krav, der følger af det foreslåede LCR-pejlemærkekrav. For seks pengeinstitutter ville LCR-pejlemærkekravet have været en forøgelse sammenlignet med § 152-pejlemærkekravet. For fire af disse institutter er LCR-kravet i sig selv højere end § 152-pejlemærkekravet.

For de 72 øvrige pengeinstitutter ville LCR-pejlemærkekravet have været en lempelse. LCR er mere restriktivt end § 152-kravet mht., hvilke typer af aktiver institutter kan benytte til opfyldelse af kravet. Dette er også tilfældet for LCR-pejlemærket, om end forskellen her er mindre eftersom definitionen af likvide aktiver er udvidet i forhold til LCR. Et eksempel på aktiver, der kunne anvendes til at opfylde §152 pejlemærket men ikke LCR pejlemærket er børs-noterede danske aktier, som ikke indgår i C20.

For sektoren samlet set kræver LCR-pejlemærket mindre likviditet end §152 pejlemærket. Faldet er dog ikke voldsomt og modgås som nævnt af, at der er færre aktiver, der kan indregnes som likvide.

Figur 1: LCR-pejlemærkekravet relativt til § 152-pejlemærkekravet

2. Konsekvens af overdækning til likviditetspejlemærket

Finanstilsynets har undersøgt konsekvensen af det foreslåede pejlemærke i forhold til, at pengeinstitutterne typisk holder en forsvarlig afstand til likviditetspejlemærket.

Hvis alle pengeinstitutter stiller krav om at ligge minimum 10 procentpoint over pejlemærkekravet, ville det pr. 30. juni 2016 have betydet, at to pengeinstitutter skulle øge deres mængde af likvide aktiver med, hvad der svarede til 0,13 pct. af sektorens samlede beholdning af likvide aktiver pr. 30. juni 2016. Mængden af likviditet, som disse to pengeinstitutter skulle have hentet for at øge deres pejlemærkeværdier, var 1,07 mia.kr.

3. Konsekvens af reduceret beholdning af likvide aktiver

Finanstilsynet har undersøgt konsekvenserne af en ændring i markedssituationen, som fører til, at pengeinstitutternes beholdninger af likvide aktiver mindskes. Beregningen tager udgangspunkt i en situation, hvor beholdningerne af likvide aktiver bliver sænket for alle de institutter, der pr. 30. juni 2016 havde LCR-niveauer på over 150 pct., så deres LCR kommer ned på 150 pct.

Analysen viser, at fire pengeinstitutter bryder det foreslåede pejlemærke i dette hypotetiske scenarie. De fire institutter mangler tilsammen, hvad der svarer til 0,05 pct. af sektorens samlede beholdning af likvide aktiver pr. 30. juni 2016 for at overholde det foreslåede pejlemærkekrav. Selv om antallet af institutter, der ikke overholder kravet, stiger fra nul til fire, er der altså stadig kun behov for en relativt lille ekstra mængde likvide aktiver.